

påstanden var grundløs og uden hold i virkeligheden.

Det er jo altså sådan, at enhver organisation i dag har en eller anden form for et lille elektronisk nyhedsbrev, og mange af dem er overhovedet ikke anmeldt til Pressenævnet. Det bliver jo også erkendt af ministeren i det, hun siger. Dermed er der selvfølgelig den mulighed tilbage, men en mulighed, som ikke bliver brugt, nemlig at gå til domstolene. Det er noget, som tager tid, og det er noget, som er omkostningsfyldt, besværligt osv.

Derfor synes vi, det er rigtigt at kigge på det her. Vi synes, at intentionen i det, som SF har fremsat, er korrekt. Så er spørgsmålet selvfølgelig, om den model, SF har lagt op til, lige præcis er den rigtige.

Nu vil jeg så lige holde fast i, at selve forslaget går ud på, at regeringen opfordres til at fremsætte lovforslag om en udvidelse af kredsen af medier omfattet af medieansvarsloven. Der er jo mulighed for fortolkninger der, men det kan vi jo diskutere i udvalget. Men så synes jeg bare, at det ville være godt, hvis vi kunne nå frem til den konklusion i udvalget, da der sådan set er et tilsagn fra ministeren og fra Venstres ordfører, og så vidt jeg hørte også fra De Konservatives ordfører og andre, om rent faktisk at få kigget på den her sag, at vi rent faktisk går i gang nu og ikke om flere år.

Vi er alle sammen enige om, at der er sket en voldsom udvikling på det her område. Vi er alle sammen enige om, at mediebilledet har ændret sig. Jeg tror også, at vi alle sammen kan se, at den måde, det fungerer på i dag, ikke er helt tilfredsstillende. Jeg synes sådan set ikke, at der er nogen grund til at vente med at gå i gang med at lave det udredningsarbejde, der skal til for at ændre på den situation. Hvis SF's beslutningsforslag kan være en anledning, så synes vi, det er strålende.

Jann Sjursen (KD):

Kristendemokraterne finder umiddelbart, at SF's beslutningsforslag ser fornuftigt ud. Vi er ligesom forslagsstillerne utilfredse med, at det kan være op til det enkelte medie at vurdere, om mediet ønsker at indgive anmeldelse til Pressenævnet, og at medieansvarsloven ikke indeholder en tidssvarende, entydig og bindende afgrænsning af, hvilke medier der er omfattet af loven.

Vi har faktisk også læst beslutningsforslaget sådan, som jeg forstod Enhedslistens ordfører havde læst det, nemlig at det i virkeligheden er en ganske enkel beslutning, man beder Folketinget om at træffe, nemlig at regeringen skal fremsætte et lovforslag om en udvidelse af kredsen af medier omfattet af medieansvarsloven. Det er mindst talt et forslag, som rummer vide muligheder for fortolkning, som hr. Søren Søndergaard også har været inde på.

Derfor har vi alene opfattet beslutningsforslaget derhen, at man i virkeligheden beder regeringen om at revidere medieansvarsloven som sådan og iværksætte det fornødne arbejde for at gøre det, for jeg tvivler meget på, at Retsudvalget uanset de gode intentioner, der også har været fra ordførerne her i dag, og den store viden, der er til stede i Retsudvalget, kan nå fuldstændig til bunds i de problemstillinger, der er, i og med at vi for alvor er trådt ind i den elektroniske tidsalder.

Jeg har selvfølgelig lyttet til ordførertalerne, og jeg har også lyttet til de indvendinger, som ministeren har haft, men har altså også måttet konstatere, at alle sådan set mener, at der skal gøres noget. Derfor kan jeg sådan set ikke helt forstå, at man ikke bare kan gøre det, som SF's beslutningsforslag går ud på.

Så medmindre jeg bliver helt overbevist om, at det er totalt tosset at bede regeringen om at gøre sig de her overvejelser, som forslaget i al sin enkelthed går ud på, vil jeg sådan set sige, at vi stadig væk er positive over for beslutningsforslaget på trods af debatten, som den har været. Men jeg lader mig selvfølgelig gerne i forbindelse med udvalgsarbejdet overbevise om, at det at bede regeringen om at komme med de her overvejelser er helt tosset. Nu da der stort set ikke er nogen, der mener, at alting skal være, som det altid har været, ser vi selvfølgelig på det. Under alle omstændigheder er der nogle problemstillinger, der skal tages hånd om.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jann Sjursen. Det er en meget åben dør, som regeringen i virkeligheden kan vælge at åbne helt, for regeringen kan med det her beslutningsforslag i selve teksten jo selv bestemme, hvad den vil. Og ju-